

בש"פ 2652/14 - יחזקאל גבריאל זוננשוילי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2652/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: יחזקאל גבריאל זוננשוילי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי מרכז - לוד מיום 16.2.2014 בע"ח 50410-01-14 שניתנה על-ידי כב' השופט א' יעקב ומיום 10.3.2014 שניתנה על-ידי כב' השופטת ד' מרשק מרום

בשם העורר: עו"ד אייל שמחוני

בשם המשיבה: עו"ד סיון רוסו

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי מרכז - לוד מיום 16.2.2014 (ע"ח 50410-01-14, כב' השופט א' יעקב) ומיום 10.3.2014 (כב' השופטת ד' מרשק מרום). הערר מתייחס לעתירת העורר לקבל חומר חקירה בדמות הבקשות לסיוע משפטי שהוגשו על-ידי המשיבה לשלטונות במדינת בלגיה, במסגרת החקירה הפלילית שהתנהלה נגד העורר.

עמוד 1

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון לייבוא סמים, סחר בסמים ועבירות בתחום הלבנת הון. משטרת ישראל הפעילה סוכן סמוי, שנסע לבלגיה במטרה לפגוש את העורר ולהוציא לפועל אתו עסקת ייבוא סמים לישראל. במסגרת בקשה לעיון בחומר החקירה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ביקש בא כוח העורר לעיין בבקשות לעזרה משפטית שהוגשו מטעם המדינה על-ידי משרד המשפטים לרשויות הבלגיות. בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' יעקב) עיין בחומר ומצא כי בניגוד לחשש שהעלה בא כוח העורר, "מדינת ישראל הציגה בפני הבלגים את התמונה המלאה לפיה הסוכן הישראלי הוא זה שיזם את עסקת הסמים". בקשה נוספת לבית המשפט המחוזי נדחתה (כב' השופטת ד' מרשק מרום) בטענה שהחלטה בעניין כבר ניתנה על-ידי השופט יעקב. מכאן הערר שלפני.

3. בדיון שהתנהל בפני, העלה בא כוח העורר את החשש שמא הבקשות שהוגשו לרשויות הבלגיות הציגו תמונה מעוותת ביחס לראיות שבתיק. כמו כן, הביע בא כוח העורר חשש להצגה כוזבת של העורר כחבר בארגון פשע. המדינה תמכה בהחלטת בית המשפט המחוזי. בסופו של הדיון הסכימו הצדדים שהחומר יוגש לבית משפט זה, ושתינתן החלטה לאחר העיון בו.

מבדיקת החומר עולה כי מדובר בתרשומות פנימיות שבין משרד המשפטים לבין הרשויות הבלגיות. הבקשות עוסקות ברובן המכריע בפרטים הטכניים של המבצע, כגון האפשרות להחזיר את הסם המדובר לישראל ומסירת פרטי חקירה אודות החשוד. בנסיבות אלו נראה שסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי אינו מכסה את המקרה. לאמור: לא מדובר בחומר חקירה שזכאי הסנגור לקבל. כמו כן נראה שאין בחומר כדי לסייע לסנגור בהגנת מרשו.

בנסיבות אלו אינני נדרש להתייחס להיבטים העקרוניים בשאלת העברת חומר חקירה שהועלו על-ידי הצדדים בטוב טעם במהלך הדיון.

4. הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ג באייר התשע"ד (13.5.2014).

שׁוֹפֵט